

Obsah

I	Teoretická část	4
1	Obecně o predikci textu	4
1.1	Definice pojmu prediktivní text	4
1.2	Automatické opravy a predikce textu	4
1.3	Úskalí jazyků s rozvinutou flexí	4
2	Klíčové vlastnosti systému pro predikci textu	5
3	Smysl automatického doplňování pro uživatele	6
3.1	Predikce jako způsob zjednodušení zápisu	6
3.2	Predikce jako inspirace	7
4	Jak predikce textu funguje	8
4.1	Slovníkový model	8
4.1.1	Frekvenční slovníky	8
4.2	Statistický model	9
5	Měření účinnosti zadávání textu	9
5.1	KSPC	10
5.1.1	Primitivní výpočet KSPC	10
5.1.2	Jazykový model	11
5.1.3	Výpočet KSPC	11
5.2	WPM	11
5.3	Vyhodnocování chyb	11
6	Rozšířené metody zadávání textu	12
6.1	Klávesnice ITU	12
6.1.1	T9	13
6.1.2	iTap	14
6.1.3	LetterWise	14
6.1.4	WordWise	15
6.2	QWERTY klávesnice na chytrých telefonech	15
6.2.1	Barevné zvýrazňování kláves	16
6.2.2	Predikce celých slov	16
6.2.3	Swype	17
6.2.4	Predikce na fyzických QWERTY klávesnicích	17
II	Praktická část	19

7	Analýza	19
7.1	Backend	19
7.2	Frontend	20
8	Návrh	21
8.1	JavaScript	21
8.2	AJAX	21
8.3	jQuery	22
8.4	HTML	22
8.5	CSS	23
9	Implementace	23
9.1	Uživatelské rozhraní	23
9.2	Zpracování textu v editoru	24
9.3	Zobrazení predikcí	25
9.4	Vkládání predikcí	27
10	Vyhodnocení	27

Úvod

Různé implementace predikce textu se objevují v mobilních telefonech a elektronických osobních asistentech již přes dvě dekády, přičemž jejich hlavním úkolem je usnadnit zadávání textu na klávesnicích mobilních zařízení. V poslední době se s rozmachem chytrých telefonů objevily systémy predikce textu (a automatické opravy slov, která s ní souvisí) i pro jednoznačné klávesnice typu QWERTY, a to z důvodu zvýšení komfortu psaní. Tyto systémy mají ve většině dvě nevýhody. První z nich je závislost na konkrétním operačním systému, konkrétním zařízení (především v případě starších telefonů) či na konkrétní aplikaci, která zajišťuje zobrazení klávesnice na dotykovém displeji. Takové systémy tudíž nejsou použitelné například pro psaní na stolním počítači na klasické QWERTY klávesnici. Druhou nevýhodou je pak fakt, že systémy musí téměř bez výjimky spoléhat pouze na lokálně uložená jazyková data, která tak musí být relativně kompaktní co do datové velikosti a nemusí tedy obsahovat potřebné množství dat, aby uživatel nebyl omezován nedokonalostmi jazykového modelu.

nasleduje celkem BS, jak jsem zjistil, bo třeba Swype pry má Living Language a bere data z cloudu.. takže by to chtělo vymyslet nějaké realne vyhody naseho systemu.. nějak me nic nenapada xD

Protipólem velkého množství aplikací pro predikci textu pro mobilní zařízení je pak téměř prázdná množina takových aplikací pro klasické počítače se standardní klávesnicí. Textové procesory typu LibreOffice Writer¹ mívají vestavěné primitivní způsoby doplňování, které ale čerpají data pouze z textu, který je v danou chvíli v editovaném dokumentu. Textové editory typu Atom² mívají podobnou funkcionalitu, navíc například při editaci programového kódu nabízí relativně komplexní doplňování, ale pouze podle předem připravených šablon.

Cílem této práce je tedy vytvořit implementaci systému predikce textu, která bude čerpat data z velkého korpusu textů, a jednak bude jednak nezávislá na platformě. Vzhledem k tomu, že korpusová data není možné uchovávat na straně klienta, bylo logickým krokem zvolit model klienta a serveru, který bude zajišťovat generování predikcí. Tento systém na serveru již v době tvorby této práce existoval, což umožnilo soustředit se především na vývoj uživatelského prostředí.

Pro zajištění co nejvyšší kompatibility s různými systémy byla zvolena forma zásuvného modulu do webového richtextového editoru CKEditor³. Použitými technologiemi tedy byl především JavaScript pro programovou logiku, AJAX pro komunikaci se serverem a HTML a CSS pro uživatelské rozhraní.

---

¹<https://www.libreoffice.org/discover/writer/>

²<https://atom.io/>

³<http://ckeditor.com/>

Část I

Teoretická část

1 Obecně o predikci textu

1.1 Definice pojmu prediktivní text

Prediktivní text, neboli automatické doplňování textu (angl. autocomplete) je funkce v aplikaci, která na základě uživatelského vstupu (většinou prvních několika znaků slova) doplňuje zbytek části textu (většinou slova). V ideálním případě funkce jednoznačně rozpozná, co chtěl uživatel napsat, a nabídne mu právě to doplnění, jež uživatel chce. V praxi obvykle uživatel dostává na výběr z několika možností, které systém vyhodnotil jako nejpravděpodobnější doplnění vstupu. Systémy se liší způsobem zužování výběru možností a jejich řazením, stejně tak jako vizuálním podáním nabídky.

Všechny systémy automatického doplňování textu fungují nejlépe v implementacích na omezených doménách, tzn. například doplňování e-mailových adres v e-mailových klientech, klíčových slov určitého programovacího jazyka v programátorských editorech či doplňování ve formulářových polích s předem vymezeným očekávaným vstupem.

1.2 Automatické opravy a predikce textu

Automatické opravy a predikce textu jsou dva velmi úzce svázané pojmy. Tím prvním se myslí opravení textu poté, co jej uživatel chybně zadal, tím druhým pak nabídnutí uživateli text předtím, než jej zadal. Na pomezí těchto dvou technik se ještě vyskytuje třetí, a to desambiguace vstupu z nejednoznačné klávesnice. Všechny tyto tři techniky jsou úzce spjaty proto, že vyžadují nějakým způsobem odhadnout, co uživatel chtěl, nebo bude chtít napsat.

Ačkoliv je praktická část této práce zaměřena na predikci textu a opravami se nezabývá, zdálo se vhodné popsat i vývoj a některé způsoby řešení problematiky desambiguace vstupu a automatických oprav, protože řeší podobné problémy.

1.3 Úskalí jazyků s rozvinutou flexí

Systémy pro predikci textu určené k tvorbě volného textu jsou obvykle, jak bude zřejmé z dalšího popisu jednotlivých aplikací, založeny na více či méně rozsáhlém lokálně uloženém korpusu slov či slovních spojení, ze kterého vybírají možná doplnění. Tyto systémy zpravidla umožňují uživateli přidávat manuálně slova, která napsal a nejsou v základním korpusu, což slouží jako základní uživatelské přizpůsobení. Lokální korpus má ovšem tu nevýhodu, že jeho velikost je značně limitována možnostmi zařízení, tj. jeho pamětovou a výpočetní kapacitou. To je problém především pro jazyky s rozvinutou flexí, jako je čeština, které potřebují na rozdíl analytických jazyků,

např. angličtiny, poněkud větší množství tvarů jednotlivých slov.

Rozdílnost angličtiny a češtiny v ohledu množství slovních tvarů připadajících na jedno lemma lze porovnat například na dvou velkých korpusech, enTenTen13 a czTenTen12. Jde o rozsáhlé korpusy vytvořené z textů získaných na Internetu, které byly vyčištěny a zbaveny duplikátů nástrojem Onion⁴. Anglický korpus enTenTen13 obsahuje 39 011 368 slov a 37 065 442 lemmat (základních slovních tvarů). Naproti tomu český korpus czTenTen12 obsahuje slov 18 725 879 a lemmat pouze 13 976 481.

jak jsem k tomu kurva došel?

V češtině tedy podle výše uvedených dat připadá na jedno lemma 1,339 slovního tvaru, naproti tomu v angličtině na jedno lemma připadá pouze 1,052 slovního tvaru. Je tedy vidět, že slovník pro češtinu by v ideálním případě měl být minimálně 1,27× větší než slovník o stejném množství základních tvarů pro angličtinu.

doplnit to info z majky o teoretickém poměru?

Tento fakt komplikuje implementaci slovníkových jazykových modelů do aplikací pro predikci českého textu, protože je nutno uchovávat větší množství slovních tvarů než pro angličtinu. Stejně tak je výrazně větší potřeba zohledňovat kontext, aby byly slovní tvary vybírány správně.

tady by se hodilo něco ocitovat, akorát že já jsem si to vymyslel.. nějaký napad?

2 Klíčové vlastnosti systému pro predikci textu

Navzdory velmi odlišným způsobům použití systémů pro doplňování textů jsou některé jejich klíčové vlastnosti pro většinu implementací společné. Studie, které zkoumaly efektivitu těchto systémů, obecně docházejí ke podobným závěrům co se požadavků na tyto systémy týče. Ať jde o vyhledávač typu Google nebo Yahoo, o našeptávač e-mailových adres v e-mailovém klientu nebo o predikci volného textu v textovém editoru, aby uživatel měl při užívání aplikace pocit, že mu doplňování textu skutečně pomáhá spíše než překáží, je klíčových několik vlastností. Primární je rychlost, s níž aplikace možná doplnění uživateli zobrazuje. Nandi a Jagadish uvádí, že by odezva neměla převyšovat 100 ms [?]. Tento faktor je rozhodující pro to, zda si uživatel zvolí nabídnutá doplnění použít, nebo raději napíše zbytek textu sám. V případě implementace predikce textu do editoru, kde uživatel zadává volný text, jímž si je relativně jist, je tato vlastnost pro uživatelské rozhodnutí patrně klíčová. Naproti tomu ve vyhledávání lze očekávat, že uživatel bude ochoten počkat delší chvíli na zobrazení doplnění. S tímto souvisí i další vlastnost, kterou uvádí Ward a kol. v publikaci Autocomplete as a Research Tool: A Study on Providing Search Suggestions – umožnění uživateli pohodlně nabízené predikce ignorovat. Rozhodne-li se totiž, že např. bude rychlejší text manuálně napsat a predikce nepoužít, je žádoucí, aby mu grafické zpracování nabídky žádným způsobem neztěžovalo takto učinit. Z tohoto důvodu je ve většině systémů nabídka předvídaných výrazů zobrazována pod textovým polem (např. Google Suggest).

da se tenhle způsob citace používat, když pak budu citovat normálně třeba číselně?

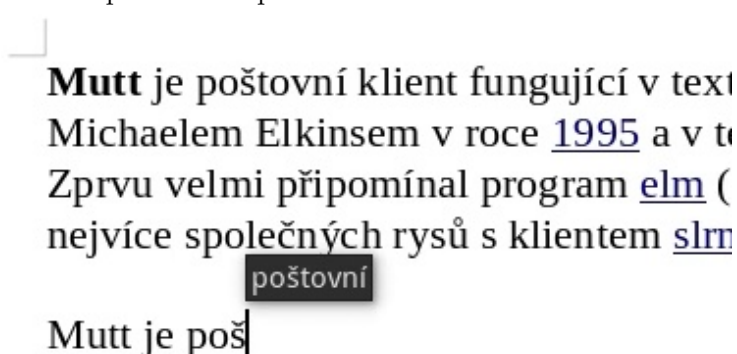
Zobrazení nabídky v textových editorech, kde se nejedná o jednořádkové pole s očekávaným vstupem pouze několika jednotlivých slov, je předmětem několika studií, z nichž např. jedna navrhuje zobrazovat nabídku na spodní části obrazovky,

citace na google suggest? připadne jak? je to obecně známý fakt

⁴<http://corpus.tools/wiki/Onion>

aby uživatel nebyl nucen přesouvat pozornost příliš daleko od klávesnice. Lze ale polemizovat nad tím, jak je tato argumentace validní pro uživatele bez motorického nebo jiného postižení, jelikož tací většinou při psaní na klávesnici nehledí. Textové editory pro psaní programového kódu tento problém většinou řeší zobrazováním nabízených doplnění v menu nad nebo pod kurzorem (tedy zhruba podobně jako jednořádková vyhledávací a jiná pole). Podobně to řeší i kancelářský balík LibreOffice, který zobrazuje po napsání prvních tří písmen slova jednu predikci nad kurzorem. Výběr predikce se odvíjí od frekvence, přičemž velký důraz je kladen na délku nabízeného slova (obrázek 1 na straně 6). Tento systém uživateli umožňuje udržovat pozornost na relativně malé oblasti obrazovky, čímž se zvyšuje pravděpodobnost, že se rozhodne doplnění použít.

Obrázek 1: Implementace predikce textu v LibreOffice Writer 4.2.8.2

Lze tedy říci, že nabídka slov, která daný systém vyhodnotil jako vhodná doplnění, by neměla být obtuzivní, mělo by být snadné ji ignorovat a měla by se nacházet co nejbližší místu, kam je soustředěna uživatelova pozornost. To, jak bylo naznačeno výše, může být odlišné v závislosti na cílové kategorii uživatelů.

3 Smysl automatického doplňování pro uživatele

3.1 Predikce jako způsob zjednodušení zápisu

Důvody, pro které si může uživatel vybrat užívat prediktivní text, se liší podle přístroje, na němž píše, a dalších okolností.

Na mobilních zařízeních, která disponují nejednoznačnou klávesnicí (typicky starší mobilní telefony s 12tlačítkovou klávesnicí) je predikce výhodná proto, že umožňuje zadávat text jediným stisknutím kláves, které reprezentují znaky obsažené v psaném slově. Bez predikce by byl uživatel nucen v případě písmene, které na klávese není na první pozici, stisknout tutéž klávesu vícekrát po sobě.

detaily v kapitole o ITU klávesnicích, mám to sem nějak napsat?

Dalším případem jsou mobilní zařízení, která mají dotykový displej, kde je zase problém s přesností, s jakou je uživatel schopen se na klávesy trefit svým prstem nebo stylusem. Tento případ sice spadá do kategorie automatických oprav, ale může být kombinován s prediktivním textem.

Při psaní na jednoznačné fyzické klávesnici (typicky klasická QWERTY klávesnice, jež je pro jednoduchost v této práci považována za reprezentanta všech ostatních lokalizovaných rozložení) obvykle není predikce potřeba, ale například pro uživatele fyzicky postiženého může být výhodné mít k dispozici systém, který mu ušetří stisky kláves nutné k zapsání celého slova.

3.2 Predikce jako inspirace

Vedle původního určení predikce textu, kterým je zrychlit zadávání textu a tím komunikaci na rozhraní člověk–počítač, může pro běžného uživatele automatické doplňování textu plnit ještě několik dalších funkcí.

Takovým případem může být doplňování ve vstupním poli vyhledávače typu Google, případně jeho obdoby v nějaké menší síti, například univerzitní knihovně.

Ward et al. (Autocomplete as a Research Tool) ve své studii uvádí, že studenti, na kterých testoval automatické doplňování ve vyhledávání v rámci informačního systému knihovny, poukázali v následném dotazníku na několik dalších funkcí, které pro ně predikce plnila.

Na otázku, jak by svým přátelům vysvětlil, k čemu je našeptávač dobrý, odpověděl jeden student, že rozhodně jako asistence v pravopisu. Studenti totiž často nemají z ústních zadání v hodinách úplně přesnou představu, jak se např. jméno autora, jehož díla jim jejich vyučující doporučil jako zdroj informací k práci, přesně píše. Autoři studie ze záznamů hledání vyvodili, že někteří studenti si ani nemuseli být vědomi faktu, že začátek jména autora zadali špatně, protože predikce jim nabídla rovnou správnou verzi a oni ji vybrali, aniž by přemýšleli, v čem se nabídka liší od jejich vstupu.

Mezi další výhody, které studenti uvedli ve zmíněné studii, patřilo například to, že automatické doplňování jim potvrdilo, že podobné téma již někdo před nimi hledal a jejich postup je tedy pravděpodobně správný.

S tímto souvisí i jedna odpověď od dalšího účastníka studie, která uvádí, že našeptávač pro ně fungoval jako nástroj pro dotvoření myšlenky, jako brainstorming od počítače.

Z výše uvedeného lze tedy vyvozovat, že automatické doplňování textu na klasickém počítači skutečně nemá význam pouze pro uživatele tělesně či jinak postižené, kteří mohou mít problém se samotným zadáváním textu, ale může posloužit i běžným uživatelům jako nástroj pro kontrolu toho, zda to, co píšou, je správně, k tématu a podobně. V základním rozdílem oproti předchozím případům využití predikce je fakt, že uživatel nemusí přesně vědět, co chce napsat, předtím, než to vidí jako doplnění.

isnt that too... poetic, if I may? (ten nadpis myslím) xD

4 Jak predikce textu funguje

Prakticky všechny aplikace, které se snaží usnadnit zadávání textu, se snaží o předvídání dalšího slova, jež uživatel může chtít napsat. Existují dva různé přístupy umožňující takového výsledku dosáhnout.

4.1 Slovníkový model

Pokud prediktivní systém využívá slovníkového modelu, znamená to, že má v paměti zařízení uložený slovník (seznam slov) společně s jejich frekvencemi v referenčním korpusu, tedy tzv. frekvenční slovník (detaily v kapitole 4.1.1). Implementace frekvenčních slovníků v aplikacích pro predikci textu se pravděpodobně značně liší a vzhledem k tomu, že jde o uzavřené komerční systémy, není možné konkrétní implementace zjistit.

U systémů na mobilních telefonech s ITU klávesnicí výběr kandidátského slova probíhá tak, že systém vytvoří kombinace všech slov, která mohou vzniknout z písmen na stisknutých klávesách a vzniklá slova porovná se slovníkem. Průnik těchto dvou množin pak byl uživateli nějakým způsobem prezentován.

Systémy s plnou QWERTY klávesnicí na mobilních zařízeních čelily, jak bylo naznačeno výše, jinému problému. Jelikož je velikost zařízení omezená a klávesy klávesnice jsou tudíž relativně malé, je vysoká pravděpodobnost, že se uživatel dopustí chyby při zadávání vstupu.

Jedno z řešení je následující. Po získání vstupu z klávesnice se vytvoří permutace, které jsou pak porovnávány se slovníkem. Permutace jsou v tomto případě řetězce, jež byly vytvořeny tak, že pro každý znak A v původním zadaném řetězci O byl vytvořen nový řetězec P obsahující na pozici původního znaku A znak A nebo znak, který byl na klávesnici původnímu znaku A sousedem. Pro slovo *pes* by tak vytvořené permutace při použití klávesnice QWERTY vypadaly takto:

pes, oes, les, ies, kes, prs, pds, pws, pss, per, ped, pew

Dalším řešením, které pravděpodobně bývá kombinováno s výše uvedenou metodou, je hledání slov ve slovníku, která mají od zadaného slova určitou vzdálenost. Vzdáleností je zde myšlena Levenshteinova vzdálenost, tedy vyjádření míry odlišnosti dvou řetězců minimálním množstvím operací *vložit znak*, *smazat znak*, *prohodit dva sousední znaky* a *nahradit jeden znak jiným*, které je nutno provést, aby z prvního řetězce byl vytvořen druhý. Tato metoda také využívá frekvenčního slovníku, který navíc kombinuje se statistickým modelem pravděpodobnosti výskytu a pravděpodobnosti souvýtýskytu.

4.1.1 Frekvenční slovníky

Frekvenční slovník je slovník, který ke každému heslu uvádí hodnoty spojené s frekvencí daného slova ve zdrojovém korpusu. Obvykle to je hodnota absolutní

je to patent applu, urcite toho bude existovat vic, tak se pojistuju xD

nejsem si jist, jak podrobne do tohohle chci zabre-
davat, stejne to mam jen
z <http://norvig.com/spell-correct.html>

tahle sekce se mi tu vubec nelibi, nacpal jsem ji sem jen proto, aby tu bylo neco pro pani docentku Hladkou

frekvence daného slova a například Frekvenční slovník češtiny uvádí také průměrnou redukovanou frekvenci, což je hodnota, jež vychází z absolutní frekvence, avšak zohledňuje rozložení daného slova v korpusu. Pokud tedy mají dvě slova stejnou frekvenci, avšak první z nich se vyskytuje pouze v malém množství odborných textů, zatímco výskyty druhého jsou rovnoměrně rozloženy přes celý korpus, druhé slovo dostane vyšší číselnou hodnotu ARF než slovo první. Podle hodnoty ARF tak lze vyvodit, že druhé slovo je obecně známější a užívanější širším publikem. V kontextu s predikcí slov to může například znamenat, že je pravděpodobnější, že uživatel chce napsat spíše druhé slovo nežli to první, které je pravděpodobně značně odborné.

Tvorba frekvenčních slovníků byla v dobách před rozvojem počítačů schopných zpracovat velká množství textů poněkud komplikovaná. Vzniklé databáze bylo obtížné aktualizovat, jejich výroba byla náročná a pomalá. Nástup počítačů však většinu těchto problémů odstranil, takže je možné velmi snadno z korpusu vyrobit frekvenční slovník, který bude tak aktuální, jako je samotný korpus. Na rozdíl od ručního zpracování dat navíc počítačové zpracování dovoluje pracovat s mnohem většími korpusy, takže výsledný frekvenční slovník může být i přesnější. Pro srovnání, jeden z prvních frekvenčních slovníků pro angličtinu, The Teachers Word Book of 30,000 words, měl 30 tisíc lemmat (z 13 tisíc slovních rodin) a byl vyroben z ručně psaného korpusu, který obsahoval 18 milionů slov. Naproti tomu Britský národní korpus (BNC) má 112 milionů tokenů a webový korpus enTenTen (2013) má tokenů téměř 23 miliard.

jestli by to chtělo nějaký data o současných frekvenčních slovnících, nebo staci ty příklad o BNC? Prip. kde je vzít?

4.2 Statistický model

Nejak mi porad príjde, ze o tom nic nevim... pls help xD

5 Měření účinnosti zadávání textu

Vstupní metody mívají zpravidla dva cíle, jichž se snaží jejich vývojáři dosáhnout. Jedním z nich je omezení počtu nutných úhozů při zadávání textu, druhým pak je rychlost samotného zadávání. Omezování počtu nutných úhozů je aktuální u jednoznačných klávesnic, které zpomalují zadávání textu především nutností stisknout jednu klávesu vícekrát pro zadání některých znaků. Tento problém u jednoznačných QWERTY klávesnic není tak podstatný, takže už spíše záleží na rychlosti zadávání.

Měřit rychlost zadávání textu pak lze několika odlišnými způsoby. Uživatelé, na kterých se testuje, mohou buď psát text předem nepřipravený, tedy ho mohou komponovat sami, nebo ho mohou opisovat, tedy kopírovat. Kopírování se obecně považuje za lepší, protože eliminuje zpoždění nutné k samotnému vymyšlení psaného textu.

5.1 KSPC

Metoda měření počtu úhozů na znak, neboli KSPC⁵ (zkratka pro keystrokes per character), je nejužitečnější metrikou pro vyhodnocování těch metod zadávání textu, které se snaží o snížení množství úhozů na znak. Dobrým reprezentantem takových metod je metoda T9. Tato metoda tedy udává průměrný počet úhozů nutný k zadání jednoho znaku.

Metody zadávání textu pak lze podle KSPC rozdělit do tří kategorií: ty, pro které je KSPC větší než 1 (např. původní metoda multitap), ty, pro které je rovno 1 (např. QWERTY klávesnice) a nakonec ty, jejichž KSPC dosahuje hodnot nižších než 1 (např. QWERTY klávesnice kombinovaná s predikcí).

Jako základ pro porovnání jednotlivých metod podle KSPC je vhodná standardní klávesnice QWERTY. Uvažují-li se pouze malá písmena anglické abecedy, platí pro ni, že $KSPC = 1$, tedy na jeden znak připadá jeden úhoz, protože pro každý znak má dedikovanou právě jednu klávesu.

Tady bych potřeboval nějak odkazat na vysvětlení, jak ta metoda funguje, které mám nize.. takže buď restrukturalizace, aby to bylo nad tímhletem, nebo nějaký link, vysvětlit to tady by asi bylo ponekud nahouby

5.1.1 Primitivní výpočet KSPC

Naivní přístup pro výpočet KSPC je takový, že se spočítá počet písmen ve slově (i s mezerou za slovem) a počet úhozů, kterými se na dané klávesnici slovo zadá. Nutno počítat i se stisky speciální klávesy NEXT, kterou je nutno použít v případě, že se dvě po sobě jdoucí písmena nachází na stejné klávese. Pro metodu multitap na standardní ITU klávesnici by to pro slovo "kniha" byla následující sekvence kláves:

kniha__ : 5566444N442S,

kde N je NEXT a S je znak mezery. KSPC vypočteme jako poměr úhozů na znak:

$$\frac{12}{6} = 2,000.$$

Je ovšem zřejmé, že pokud se nyní stejným způsobem provede výpočet pro slovo "data", bude sekvence úhozů mnohem jednodušší:

data__ : 3282S

a KSPC tedy vyjde:

$$\frac{5}{5} = 1,000.$$

Z toho vyplývá, že je nutno provést výpočet tak, aby výsledná hodnota byla průměrná pro daný jazyk. Takový výpočet má dvě prerekvizity. První z nich je jednoznačný popis postupu, kterým lze dojít k zadání jednotlivých znaků, druhou pak jazykový model. Ten je nutný proto, aby výsledné KSPC bylo nezávislé na konkrétním textu v daném jazyce (tedy aby pro daný jazyk bylo průměrné).

⁵přestože název obsahuje stisky kláves, veličina se používá i pro měření účinnosti zadávání textu např. pomocí stylusu na dotykovém zařízení

5.1.2 Jazykový model

Jazykovým modelem je v tomto případě korpus a jeho omezené formy. Tyto formy se liší podle toho, jaká metoda zadávání je testována. Pokud například jde o metodu, která vybírá znaky nezávisle na kontextu (na okolních znacích), stačí mít informace o frekvenčním rozložení jednotlivých písmen v korpusu. Pokud by byl výběr znaku závislý na kontextu jednoho písmene, byl by jazykový model frekvenční slovník bi-gramů. Pro vyhodnocení metod, které využívají k odhadu dalšího písmene kontext celých slov, se použije korpus zredukovaný na unikátní slova a jejich frekvence.

5.1.3 Výpočet KSPC

Při výpočtu průměrného KSPC pro daný jazyk a metodu se pak postupuje podle následujícího vzorce:

$$KSPC = \frac{\sum (K_c \times F_c)}{\sum (C_c \times F_c)},$$

kde K_c je počet úhozů nutný pro zadání znaku, C_c je velikost znaku a F_c je frekvence daného znaku v korpusu. Pokud se tedy tento vzorec aplikuje na situaci, kdy metoda zadávání textu vybírá písmeno bez ohledu na kontext, platí, že $C_c = 1$, pokud se vybírá v závislosti na jednom předešlém znaku, je $C_c = 2$. Pokud metoda zohledňuje celá slova, počítá se s průměrnou délkou slov v daném jazyce. Ta se počítá jako vážený průměr počtu znaků ve slovech daného jazyka, který pro BNC vychází na 4,59 znaku; pro srovnání, [Arif ch 2 - text entry perf. metrics] počítá při svých výpočtech s 5 úhozy na slovo, což se považuje za obecný standard.

5.2 WPM

Počet slov za minutu (WPM, Words per minute) je běžně užívaná metrika pro vyhodnocení rychlosti psaní, která se vyskytuje už od roku 1905. Tato metoda nezohledňuje počet úhozů, který během měření byl proveden, pouze výslednou délku přepsaného řetězce. Vzorec pro výpočet WPM tak, jak jej uvádí [Wobbrock, 2007] je následovný:

$$WPM = \frac{T - 1}{S} \times 60 \times \frac{1}{5},$$

kde T je délka přepsaného řetězce, S počet sekund od prvního úhozu do posledního úhozu. Konstanta 60 reprezentuje počet sekund za minutu a $1/5$ počet znaků na slovo. Odečtení konstanty 1 z počtu znaků ve výsledném řetězci je důležité proto, že většina systémů začíná počítat čas ve chvíli zadání prvního znaku.

5.3 Vyhodnocování chyb

Při vyhodnocování rychlosti psaní je důležité zohlednit také chyby ve výsledném textu, anžto jinak by bylo možné dosáhnout velice dobrých výsledků pouhým rychlým náhodným mačkáním kláves.

Metoda KSPC může být použita k vyčíslení chybovosti tak, že porovná počet znaků zadaných a počet znaků ve výsledném řetězci. Jednou z nevýhod je fakt, že žádným způsobem nerozlišuje chybné znaky od správných, takže vyčísluje pouze množství oprav.

Dalším způsobem, jak změřit chybovost, s jakou uživatel text zadal, je vyhodnocení Levenshteinovy vzdálenosti originálního a přepsaného řetězce.

uz to tam jednou mam, mam to vysvetlovat znovu?

6 Rozšířené metody zadávání textu

6.1 Klávesnice ITU

Klávesnice ITU je textová klávesnice na klávesnici tónového telefonu, která má na jedné klávese přiřazeno více písmen. V průběhu vývoje se vyskytovalo několik různých způsobů, jak byla písmena na klávesnici rozřazena, avšak rozdělení písmen podle mezinárodního standardu ITU E.161/ISO 9995-8 [?] je následující:

Obrázek 2: Klávesnice ITU

Na těchto klávesnicích musí uživatel stisknout klávesu s požadovaným písmenem tolikrát, jaké je pořadí daného písmena na klávese. Například na klávese 3 jsou písmena D, E, F, tudíž chce-li uživatel zadat písmeno F, musí klávesu 3 stisknout třikrát. Např. pro napsání slova „nejlepsi_“ tak je nutno stisknout 21 kláves:

sem bych dal nějakou ukazku z te ceske wiki

nejlepsi : 66335N555337N7777444S,

kde N značí klávesu NEXT a S zadání mezery na konci slova.

Tento systém zadávání se nazývá multitap. Při psaní tímto systémem může KSPC dosahovat hodnot přes 2 [?], protože většina kláves musí být stisknuta vícekrát než jednou.

Z těchto důvodů se začaly objevovat technologie, které měly proces psaní zjednodušit. Většina z těchto systémů predikce textu pracovala na základě analýzy uživatelského vstupu a porovnávání se slovníkem. Alternativním řešením bylo použití databáze skupin písmen, které se vyskytují v daném jazyce, pro který je model určen, z nichž pak lze skládat požadovaná slova.

Predikce textu se historicky vyskytovala v mnoha podobách, jež obvykle závisely na použití daného softwaru, typu zařízení (především velikosti obrazovky či typu klávesnice a podobně) a cílové skupině uživatelů. Původní patent na plně funkční prediktivní vstup na telefonní klávesnici pochází z roku 1985, publikován byl v roce 1988 [?]. Byl určen pro uživatele s poruchou sluchu a počítá s telefonním přístrojem řízeným mikroprocesorem, jenž poté, co uživatel zadá dostatečný počet znaků, aby mohla ve slovníku být nalezena jednoznačná shoda, zobrazí na displeji CRT nalezené slovo, které uživatel následně vybere.

Technicky podobné přístupy se vyskytovaly i u pozdějších mobilních telefonů s numerickými klávesnicemi typu ITU, které byly využívány na psaní krátkých zpráv, správu kontaktů nebo např. vyhledávání na WAP.

6.1.1 T9

Nejrozšířenějším systémem pro predikci textu na klávesnicích typu ITU byl systém T9, akronym pro Text on 9 keys, vyvinutý společností Tegic Communications [?] patentovaný ve Spojených státech [?]. Systém T9 umožňuje uživateli zadávat text stiskem každé klávesy pouze jednou, nikoliv několikrát, jako je tomu u klasického zadávání způsobem multitap. Systém potom vyhledává ve slovníku záznamy korespondující se sekvencí stisknutých kláves, tzn. slova, která obsahují písmena ze stisknutých kláves.

overit, jen si nejsem jist jak..

Většina implementací umožňovala uživateli přidávat k vestavěnému slovníku do takzvané uživatelsky definované databáze (User Defined Database, UDB) nová slova pomocí předdefinované klávesy. Množství slov ve slovníku pak záviselo na konkrétní implementaci. Novější implementace navíc řadily slova podle frekvence užívání, což zajišťovalo, že častěji používaná slova z n-tice slov psané stejnými klávesami byla nabízena jako první.

Taková slova, která se zapisují stiskem stejných kláves, se nazývají textonyma [?] a jsou jimi v angličtině např. slova „book“ and „cool“. Zatímco obvykle tento jev pouze snižuje efektivitu zápisu pomocí T9, v roce 2010 záměna dvou textonym v textové zprávě vedla ve Spojených státech k vraždě. [?]

Jednou z hlavních výhod systému T9 je schopnost automatického doplňování textu po zadání prvních několika písmen ze slova. Systém po napsání prvního písmene obvykle začne nabízet nejfrekventovanější slova začínající na dané písmeno a nabídku upravuje podle dalších stisknutých kláves. Některé implementace se také jsou schopny naučit nejpoužívanější dvojice slov a po napsání prvního slova z některé z dvojic nabídne systém automaticky další slovo, které uživatel může přijmout stiskem předdefinovaného tlačítka. [?]

Další funkcí, která je pro uživatelské pohodlí důležitá, je schopnost rozpoznat a opravit překlipy. T9 toto činí tak, že se dívá i na přilehlé klávesy, tzn. pokud uživatel chce napsat slovo „testing“, které lze zapsat klávesami 8378464, ale stiskne místo toho sekvenci kláves 8278464, systém T9 mu stejně nabídne vedle slova „tasting“ i slova „testing“ a „tapping“ [?].

6.1.2 iTap

iTap je systém konkurenční k systému T9 vyvinutý firmou Motorola. Přestože oba systémy plní rámcově stejnou funkci, a to pomoci uživateli při psaní textových zpráv na klávesnicích typu ITU, a oba využívají slovníku pro nabídku doplnění, liší se v přístupu k uživatelskému prostředí. Slovník pro systém iTap obsahuje kromě jednotlivých slov i běžně užívané fráze.

Zatímco T9 je kontextově nezávislý systém, iTap uživateli nabízí doplnění v závislosti na kontextu. Uživateli pak je prezentována nabídka možných slov, která se v kontextu nachází.

Jedna studie [?] uvádí, že ve srovnání se systémem iTap je systém T9 pro uživatele výhodnější v tom smyslu, že nejsou nuceni činit rozhodnutí ohledně toho, zda v určitém momentu zvolit nabízenou predikci, či pokračovat v manuálním psaní. Pro nezkušené uživatele navíc může u systému iTap být demotivující, když jim predikce nabídne slova, které nemínili napsat. Systém iTap je také celkově mírně náročnější na ovládání.

6.1.3 LetterWise

LetterWise je systém prediktivního psaní vyvinutý a patentovaný firmou Eaton Ergonomics. Jeho distinktivním rysem oproti ostatním systémům pro psaní na klávesnicích typu ITU je fakt, že nepracuje se slovníkem, ale s databází pravděpodobností prefixů pro každý používaný jazyk. Které písmeno ze stisknuté klávesy zvolit tedy systém vybírá porovnáním pravděpodobností, s jakými mohou písmena z dané klávesy následovat po předcházejících již zadaných písmenech. V angličtině je například nepoměrně pravděpodobnější, že po sekvenci písmen T a H bude následovat při stisku klávesy 3 písmeno E, nikoliv D či F. Prediktivní systém LetterWise má tedy v paměti zařízení uloženy pouze tyto pravděpodobnosti, nikoliv celá slova. [?] To jej činí zajímavým oproti ostatním slovníkovým systémům ze dvou důvodů.

Prvním z nich jsou nízké paměťové nároky. Databáze pravděpodobností prefixů v praxi zabírá v zařízení mezi 500 a 9000 byty pro každý jazyk.

Druhým, pro uživatele výrazně citelnějším důvodem, je možnost relativně jednoduše zapisovat i neslovníková slova. Pokud se uživatel pokouší totiž zadat slovo, které by sice ve slovníku neexistovalo, ale má skladbu hlásek odpovídající jazyku, jehož databázi prefixů používá, je pravděpodobné, že systém vybere správné písmeno. Další vlastností implicitně vyplývající z faktu, že systém nepoužívá slovník, je, že se uživatel nikdy nemusí uchylovat k zápisu slov klasickým způsobem (tedy že stiskne

tady by se hodilo doplnit, kolik ma slovník pro T9, ale to se mi nepodarilo zjistit .. a hlavne ocitovat ty ztraceny byty, bo od toho se mi ta citace nekde zatoulala

klávesu 3 dvakrát, chce-li zadat písmeno E). Při zápisu slov, jejichž posloupnost písmen se nepodobá jazyku databáze, musí uživatel pouze v případě špatného odhadu následujícího písmena stisknout klávesu pro volbu dalšího písmene. Tento systém tedy uživatele nenutí v případě zjištění, že jím požadované slovo není ve slovníku, celé slovo smazat a zadat jej klasickým způsobem. [?] [?]

6.1.4 WordWise

Firma Eaton Ergonomics společně se systémem LetterWise vyvinula ještě jeden méně známý systém - WordWise. Ten je na rozdíl od systému LetterWise založený na doplňování slov ze slovníku, v čemž je podobnější systému T9. Na rozdíl od něj ale, ve chvíli, kdy uživatel chce zadat slovo, které není obsaženo ve slovníku aplikace, nenutí uživatele zadat vlastní slovo multitap způsobem, ale vrací se k systému LetterWise. U něj, jak jsme uváděli výše, záleží počet nutných stisků kláves na podobnosti slova s právě používaným jazykovým modelem.

Modifikací tohoto systému je také systém WordWise Shift, který využívá jednu klávesu na telefonu, které není přiřazeno žádné písmeno, jako klávesu Shift, a na každé klávese se skupinou písmen je vybráno jedno písmeno, které lze napsat pouze se stiskem klávesy Shift a dané klávesy. Toto má podle výrobce za cíl minimalizovat problémy s predikcí slov, která sdílejí stejnou kombinaci kláves. Společnost Eaton na svých stránkách uvádí, že uživatel při používání tohoto systému nemusí vůbec sledovat display svého zařízení, a přesto bude moci jím napsaný text být zcela správně, protože chyba v predikcích slov nastává jednou za 440 slov. [?]

6.2 QWERTY klávesnice na chytrých telefonech

V posledních letech se s rozvojem chytrých telefonů s velkými dotykovými obrazovkami začínají dostávat do širšího používání plné QWERTY klávesnice (případně národní modifikace jako česká QWERTZ, které pro jednoduchost budou zahrnovány v rámci této práce pod pojem QWERTY klávesnice, jelikož se liší jen rozložením znaků a přidáním národními znaky).

Pokud by se účinnost klávesnice jako metody vstupu textu porovnávala pouze podle hodnoty KSPC, byly by plné QWERTY klávesnice na chytrých telefonech stejně účinné jako standardní klávesnice k počítačům. Realita je ovšem jiná, protože vzhledem jednak k velikosti klávesnic na chytrých telefonech, která je místo desítek centimetrů na šířku v řádu centimetrů, a jednak k tomu, že na rozdíl od fyzické klávesnice nejsou jednotlivé klávesy rozpoznatelné po hmatu, vyžaduje zadávání textu na takové klávesnici ze strany uživatele větší zkušenosti a pozornost. Text navíc nemůže zadávat všemi deseti prsty, ale při nejlepším dvěma prsty, což rychlost zadávání také rapidně snižuje. Nemožnost poznat hranice kláves po hmatu navíc vede k zásadnímu nárůstu chybovosti (překlepů), které je uživatel nucen opravovat. Ačkoliv je pravděpodobně nereálné snažit se bez empirického výzkumu zahrnout tyto faktory do výpočtu teoretického výpočtu KSPC pro tyto klávesnice,

lze logickým úsudkem dospět k tomu, že i pro tuto metodu vstupu je žádoucí zvýšit rychlost a účinnost zadávání nějakým typem predikce textu.

6.2.1 Barevné zvýrazňování kláves

Jedním z navrhovaných způsobů, jak pomoci uživatelům snížit množství překlepů při psaní na QWERTY klávesnicích bez haptické odezvy, bylo barevně odlišovat nejpravděpodobnější následující klávesy.⁶ Tento způsob byl navržen především pro starší uživatele, kteří jednak nemusejí být seznámeni s rozložením QWERTY klávesnice, a jednak nemají takovou přesnost motoriky a rychlost reakcí, jako uživatelé mladí.

Klávesy byly odlišeny různými odstíny šedivé barvy, a to lineárně podle toho, jak pravděpodobné bylo dané písmeno v souvislosti s předchozím zadaným znakem. Vedle barevného odlišení pozadí klávesy byl ještě zvětšen popisek klávesy.

nejaky císlo a obrazek z toho článku

Výsledky zmiňované studie, která byla provedena na 15 ženách a 5 mužích ovšem předpokládá, že to starším uživatelům pomůže, popřely. Ukázalo se, že snaží-li se klávesnice vizuálně nějakým způsobem odlišit prvky a přitáhnout k nim pozornost uživatele, působí to na něj spíše rušivě a výrazně to snižuje rychlost zadávání textu.

6.2.2 Predikce celých slov

Druhým navrhovaným způsobem ve výše zmíněném článku byla metoda, kterou používá v současné době většina klávesnic na chytrých telefonech.

Jde o systém, kde po zadání znaku či znaků je ze slovníku známých slov vybráno několik slov, která jsou v souvislosti s již zadanými znaky nejpravděpodobnějšími řetězci, jež uživatel chce zadat. Tento seznam je obvykle nabízen ve formě horizontálního seznamu nad klávesnicí a uživatel může ušetřit několik stisků kláves tak, že vybere požadované slovo ještě před tím, než jej celé dopíše (za předpokladu, že jej systém našel ve svém slovníku a správně navrhl).

Oproti zvýrazňování jednotlivých nejpravděpodobnějších kláves má tento systém minimálně dvě výhody. Jednak nevyžaduje, aby si uživatel nestínil svými prsty, kterými píše, výhled na klávesnici, a jednak uživateli zobrazuje celá slova, ne pouze další znak z nich.

Nevýhodou této metody na druhou stranu je fakt, že je na uživatele kladena vyšší kognitivní zátěž v tom smyslu, že je nucen procházet zrakem seznam navrhovaných slov a přemýšlet, zda je mezi nimi i to, které zamýšlel napsat. Z tohoto důvodu je nutné délku seznamu návrhů omezit na optimum - některé práce uvádí, že ve své implementaci používají 6 návrhů.

tady by to rozhodne chtělo citaci, ale nevím, jak si ji vyfabrikovat –predelat citaci

⁶http://web.ist.utl.pt/~daniel.j.goncalves/research/paelife_textentry/paelife_textentry.html

6.2.3 Swype

Další systém zadávání textu, který je poněkud odlišný od všech dosud zmíněných, je tzv. Swype. Jde o systém původně vyvinutý firmou Swype Inc., nyní vlastněný a vyvíjený firmou Nuance Communications, určený výhradně pro dotyková zařízení. Uživatel v něm nezadáva text tukaním na jednotlivé klávesy, ale přejíždí prstem či stylusem po klávesnici od prvního písmena zadávaného slova k poslednímu tak, aby na cestě přešel pokud možno přes všechna písmena obsažená ve slově.

Swype se skládá ze tří základních částí - analyzátoru trasy dotyku, systému na vyhledávání slov ve databázi výrazů a uživatelského prostředí. V raných verzích databáze obsahovala 65 000 výrazů.

damn.. tady mi zase utekla citace nekam do haje

Nutno podotknout, že firma Nuance, jež systém Swype vyvíjí, nezahrnuje do své klávesnice pouze tento systém zadávání, ale i klasickou metodu zadávání s nabídkou predikcí v horizontálním seznamu. Navzdory faktu, že hlavním důvodem popularity klávesnicové aplikace Swype je systém zadávání Swype, i klasické klávesnice v této aplikaci kombinují různé technologie na zlepšení uživatelského pohodlí. Mezi ně patří například schopnost rozšiřovat virtuální (nikoliv vizuální) velikost klávesy podle toho, jaké klávesy předcházely. Pokud uživatel tedy např. často tapne na klávesu N, smaže zadaný znak N a tapne na klávesu B a pokračuje v psaní, pak se to klávesnice naučí a příště, pokud je tapnutí ne zcela jednoznačné, vybere pravděpodobnější klávesu, v tomto příkladu tedy B.

Swype používá Andvance Language Model (AML), „pokročilý jazykový model“, který pracuje s bigramy a trigramy vytvořenými mimo jiné na základě textů, které už uživatel zadal. To aplikaci umožňuje účinněji desambiguovat slova, která vychází jako možná řešení uživatelova vstupu. AML také umožňuje předvídat další slovo, které by uživatel mohl chtít zadat, pomocí [/ how the fuck am i supposed to know .. aka edit this /].

6.2.4 Predikce na fyzických QWERTY klávesnicích

Jak bylo naznačeno v kapitolách výše, většina implementací predikce textu, automatického doplňování textu a automatických oprav založených na predikci textu je určena pro zařízení buď s nejednoznačnou klávesnicí, kde má za cíl zjednodušit a zrychlit zadávání textu eliminací nutnosti několikanásobného stisku klávesy pro zadání jednoho znaku, nebo pro zařízení s dotykovou obrazovkou, na níž je zobrazována virtuální klávesnice, kde sice teoretická hodnota KSPC je rovna jedné, ale absence haptické odezvy klávesnice způsobuje vyšší chybovost při zadávání textu.

Existují ale případy, kdy je predikce textu vhodná i pro použití s klávesnicemi fyzickými. Lze usuzovat, že se tyto případy nebudou týkat uživatelů, kteří nemají motorický handicap a jsou na fyzickou QWERTY klávesnici zvyklí, ale spíše uživatelů, kteří z nějakého důvodu nemohou zadávat text normální rychlostí. Takoví uživatelé většinou trpí nějakým typem omezení motoriky rukou, a tudíž nejsou schopni rychlého pohybu prstů po klávesnici. Pro takové uživatele má predikce textu smysl v tom, že nemusí zadávat celá slova, ale stačí zadat jeho menší část a poté vybrat

požadované slovo z nabídky předvídaných slov, což pro ně patrně bude jednodušší, než muset zadávat celá slova. Taková predikce textu může napomoci např. lepší sociální interakci těchto uživatelů, protože rychlost komunikace může být značnou překážkou v účinné výměně informací s protistranou, která takovým handycapem netrpí, a nemá tudíž například trpělivost čekat na odpověď v chatu nadstandardní dobu.

Proto jsme se rozhodli v rámci této práce implementovat systém prediktivního textu, který se zaměří na automatické doplňování delších slov (doplňování krátkých slov obvykle účinnost zadávání nezvyšuje, protože počet stisků kláves nutný k výběru daného slova nebude nijak výrazně nižší než počet stisků kláves nutný k manuálnímu doplnění daného slova) s důrazem na eventuální schopnost navrhnout na základě již zadaných slov možné další výrazy. Druhým základním požadavkem na tuto implementaci je jednoduchá použitelnost uživatelského prostředí, které by nabízené výrazy mělo zobrazovat neobtruzivním způsobem a umožňovat uživateli z nich jednoduše vybírat.

Část II

Praktická část

Jak bylo naznačeno v úvodu, cíl této práce leží v úmyslu pokusit se implementovat tradiční, byť poněkud zjednodušený, model automatického doplňování textu pro uživatele s fyzickou QWERTY klávesnicí s tím, že na rozdíl od tradičních systémů popsaných v práci výše nebude mít tato aplikace lokální slovník nebo databázi n-gramů, ale veškeré operace produkující možná doplnění budou prováděny na vzdáleném serveru.

Základní výhodou tohoto modelu je fakt, že na vzdáleném serveru, na němž se provádí všechny operace spojené s analýzou vstupu a tvorbou predikcí, je možné skladovat výrazně vyšší množství jazykových dat, které slouží jako databáze známých slov. Při implementaci predikce textu a automatického doplňování na straně klienta je totiž nutno počítat se značně omezeným datovým prostorem, nehledě na to, že mnohé klienty stále nemají výpočetní výkon dostatečný k rychlému prohledávání extrémně velkých textových korpusů.

Při umístění jazykových dat na vzdálený server je sice nutno počítat s neustálým připojením k internetové síti, na druhou stranu nutno uznat, že v implementaci určené pro klasické počítače, která je součástí této práce, by to neměl být omezující faktor.

7 Analýza

7.1 Backend

Zde popisovaná aplikace je závislá na serverovém skriptu, který tvoří takzvaný backend. Tento backend byl, společně s předchozími verzemi popisované aplikace, vyvinut již dříve a zcela nezávisle na této práci.

V této práci je tedy backendem skript naprogramovaný v dynamickém programovacím jazyce Python, který s webovou aplikací komunikuje pomocí protokolu CGI.

Jako zdrojová data pro skript produkující doplnění slouží předem vygenerované n-gramy o délce 3 až 12 tokenů. Tyto n-gramy pochází z nejrozsáhlejšího českého korpusu czTenTen, který je kolekcí textů z různých webových zdrojů. Texty v korpusu neprošly korekturami, takže nemusí nutně obsahovat pouze spisovnou češtinu, což může být závažným problémem, pokud by aplikace pro predikci textu měla být využívána pro kontrolu správnosti psaní. Vzhledem k tomu, že ale není primární cíl, nebyl na tuto skutečnost během vývoje aplikace brán zřetel.

Vygenerované n-gramy byly pak vyfiltrovány podle různých kritérií s cílem vytvořit databázi n-gramů, která bude mít přijatelné pokrytí textů korpusu se zachováním rozumné datové velikosti databáze.

tady jeste popsat neco o tech FSA

proc jich je tolik, kdyz to stejne funguje jenom s bigramama?

Vstupem skriptu ve zde popisované implementaci jsou poslední dvě slova z textového editoru na frontendu. Serverový skript pracuje v základu ve dvou režimech, a to v závislosti na tom, zda vstup, který dostává, končí mezerou, či nikoliv. Pokud končí mezerou, předpokládá se, uživatel poslední slovo vstupu dokončil a chystá se psát další, pokud mezeru na konci vstupu není, je rozumné předpokládat, že uživatel slovo ještě nedokončil a chystá se v něm pokračovat. Podle tohoto jsou také rozdělené režimy, ve kterých serverový skript pracuje.

V prvním případě, tedy pokud na konci vstupu mezeru je, jsou jeho výstupem nejpravděpodobnější celá slova, která se v bigramech vyskytovala za slovem, které je posledním slovem vstupu. Pokud mezeru na konci vstupu není, výstupem skriptu jsou slova, která se v bigramech vyskytovala na pozici za předposledním slovem vstupu a zároveň začínají řetězcem, který je shodný s posledním (nedokončeným) slovem na vstupu. Je důležité si povšimnout, že výstupem nejsou pouze doplnění posledního nedokončeného slova, ale celá slova obsahující i vstupní řetězec. Tímto se druhý režim odlišuje od prvního, který vrací doplnění, která lze jednoduše připojit za text bez nutnosti odstraňovat část v editoru již existujícího textu.

Co se formy vstupu a výstupu týče, má tento serverový skript velmi jednoduché rozhraní. Vstupní řetězec přijímá přes HTTP požadavek, v němž jsou data přenášena metodou GET, tedy jako parametry URL, například `http://nlp.fi.muni.cz/projekty/predictive/predict.p`. Vstupem je v uvedeném příkladu tedy `skákal_pes_` (podtržítka značí mezery). Je-li také posledním znakem je mezeru, očekávaným výstupem budou slova, která lze doplnit za `pes`.

Skript pak vrací aplikaci, z níž byl požadavek odeslán, text (zobrazitelný jako stránka v prohlížeči) s maximálně 13 doplněními, která jsou oddělená mezerou.

Díky tomuto jednoduchému konceptu komunikace tedy stačí, aby aplikace, která serverového skriptu využívá, byla schopna odesílat HTTP požadavky na konkrétní URL adresu.

7.2 Frontend

Cílem této práce bylo vyvinout zásuvný modul do webového editoru CKEditor, což je textový HTML editor, jehož cílem je zjednodušit produkci obsahu pro webové stránky. Editor umožňuje pracovat s pokročilým formátováním ve značkovacím jazyce jazyce HTML (HyperText Markup Language), který se používá pro tvorbu webových stránek a webového obsahu. Práce s formátováním je založena na principu WYSIWYG, což znamená, že uživatel nemusí mít žádné znalosti HTML, protože pro aplikaci formátování lze použít vizuální prvky ve formě tlačítek a rozbalovacích menu, podobně jako v klasických kancelářských textových procesorech typu LibreOffice Writer nebo Microsoft Office Word.

CKEditor je open source aplikace, což znamená, že jeho zdrojový kód je veřejně přístupný a každý jej může libovolně modifikovat, používat a distribuovat za

dodržení jistých podmínek.

Výhodou CKEditoru je jeho modularita, která spočívá v možnosti rozšiřovat jej pomocí zásuvných modulů. Tvorba zásuvných modulů není vyhrazena pouze pro vybrané autory, ale díky otevřenosti kódu editoru se jí může zabývat takřka kdokoliv. Proto je CKEditor vhodným výběrem pro účely této práce.

8 Návrh

Jelikož výsledkem práce je zásuvný modul do webového HTML editoru CKEditor, byly při vývoji využity výhradně webové technologie, tedy JavaScript v kombinaci s knihovnou AJAX (asynchronní JavaScript a XML), značkovacím jazykem HTML (HyperText Markup Language) a kaskádovými styly (Cascading Style Sheets, CSS).

8.1 JavaScript

JavaScript (JS) je dynamický, interpretovaný, objektově orientovaný programovací jazyk široce využívaný pro vývoj webových aplikací. Z hlediska komunikačního modelu klient-server se jedná o jazyk pro skriptování na straně klienta, takže se používá pro programování uživatelského rozhraní webových stránek.

Jeho vývoj, který probíhá od roku 1995 dodnes, začal ve společnosti Netscape Communications Corporation pod jmény Mocha a LiveScript jako doplněk programovacího jazyka Java pro amatérské programátory. V roce 1997 se JavaScript stal průmyslovým standardem poté, co Ecma International, mezinárodní nevýdělečná organizace pro normalizaci komunikačních systémů, vydala první standardizovanou verzi JavaScriptu pojmenovanou ECMAScript.

Ve zde popisovaném zásuvném modulu slouží JavaScript k obstarání hlavní logiky rozhraní, tedy extrakci textových dat editoru a jejich zpracování do formy vhodné k odeslání serverovému skriptu, sledování aktivity uživatele a případné zajištění, že data budou odeslána. Po přijetí odpovědi serveru zpracovává JavaScript přijatý text, zajišťuje uživateli nabídku doplnění a jejich případně vložení na správné místo v editoru.

8.2 AJAX

AJAX, neboli Asynchronous JavaScript and XML, je souhrnné označení webových technologií, které se používají pro vývoj webových aplikací. Hlavním využitím AJAXu bývají právě aplikace, které potřebují komunikovat se vzdáleným serverem bez nutnosti načítat celou webovou stránku znova.

Asynchronní výměna dat se serverem probíhá pomocí aplikačního rozhraní XMLHttpRequest (XHR), které skriptovacím jazykům na straně klienta, jako je například JavaScript, umožňuje odesílat data na vzdálený server. Po přijetí odpovědi se pak stará od dodání dat zpět do skriptu.

Pro komunikaci se serverem se využívá vzhledem k velmi malým objemům dat, které je nutno přenášet, prostého textu, a to ve dvou formách. První z forem se

používá při odesílání požadavku, kde jsou data serveru dodávána v rámci URL jako parametry. Jedná se vždy o posledních několik slov (záleží na konfiguraci skriptu na klientově straně), která jsou zakódována globální funkcí JavaScriptu `encodeURIComponent`, aby byla zajištěna správná funkčnost i v případě výskytu zvláštních znaků, jako jsou například písmena s diakritikou nebo jakékoliv jiné znaky, které v URL adrese být přímo nemohou. Jednotlivá slova jsou oddělována pomocí znaku `+`, který je v URL adrese může nahrazovat mezeru. Druhá forma prostého textu se využívá v odpovědích serveru. Skript na požadavky odpovídá textovým řetězcem, který obsahuje navrhovaná slova oddělená mezerou. Tento textový řetězec je odeslán klientu jako dokument obsahující prostý text, který neobsahuje žádné přídatné strukturní nebo designové prvky, takže je opět velmi snadno zpracovatelný.

nejaky schema typu "klient odesle serveru url se slovama, server to zpracuje a odesle uzivateli text"?

8.3 jQuery

Popisovat?

8.4 HTML

HTML, neboli HyperText Markup Language je standardní značkovací jazyk velice podobný jazyku XML široce používaný pro tvorbu webových stránek pro webové prohlížeče, jako je kupříkladu Mozilla Firefox či Google Chrome. Webové prohlížeče jsou schopny HTML zpracovat a zobrazit uživateli výslednou stránku, která obsahuje vizuální prvky a textové formátování.

Standard HTML vychází ze obecného značkovacího jazyka SGML (Standard Generalized Markup Language), který je založen na dvou principech, a to že by značkovací jazyk měl být deklarativní, tedy popisovat strukturu a další atributy spíše než definovat způsob, jakým je dokument zpracováván, a že by definice v dokumentu měly být jednoznačné a pevně definované, aby byl dokument zpracovatelný stejně jako například programový kód.

HTML popisuje strukturu stránky po sémantické stránce, stejně jako definuje (částečně či úplně) její vzhled. Rozdíl mezi sémantickou informací a informací pouze o tom, jak by měla prezentace vypadat, lze ilustrovat na dvojici značek, jejichž výsledná prezentace je zpravidla identická, a to `<strong>` a `<b>`. Značka `<strong>` webovému prohlížeči říká, že text uvnitř této značky je důležitější než okolní text a měl by podle toho také být naformátován (tedy zpravidla tučným řezem písma), zatímco značka `<b>` pouze indikuje, že by text v ní uzavřený měl být naformátován tučně.

Zde popisovaná aplikace využívá HTML relativně málo, protože se jedná o zásuvný modul, který ze své podstaty nesmí ovlivňovat vzhled stránky, do níž si uživatel vloží CKEditor s tímto modulem. V rámci editačního pole se však vyskytla potřeba HTML použít pro zobrazení nabídky s výběrem jednotlivých možných doplnění, z

nichž si uživatel může vybrat. Jakkoliv tedy co do množství kódu je HTML zastupováno nejmenší částí ze zde popisovaných technologií, je jeho použití důležité pro komfort koncového uživatele.

8.5 CSS

Druhou technologií, která je relativně málo využita, ale pro koncového uživatele je zásadní z hlediska uživatelské přívětivosti rozhraní, jsou kaskádové styly (CSS). CSS je také jednou ze základních technologií používaných pro webové prezentace a zajišťuje definice vizuálního vzhledu stránek napsaných ve značkovacím jazyce.

Hlavním smyslem CSS je oddělení obsahu webové stránky od její vizuální prezentace. To je důležité jednak pro snazší udržování stránky, a jednak to přispívá k přehlednějšímu zpracování zdrojového kódu. Použití CSS navíc umožňuje zobrazit jednu stránku různými způsoby, jedním z nichž může být například možnost zobrazení pro barvoslepeho uživatele.

Ve zde popisované aplikaci je tedy CSS využíváno k definici vizuální prezentace nabídky alternativních doplnění.

9 Implementace

9.1 Uživatelské rozhraní

Mluvit o uživatelském rozhraní jako celku je v tomto případě poněkud problematické, protože jde o zásuvný modul a není tudíž možné předvídat, jak přesně bude koncový uživatel modulu mít CKEditor nakonfigurován. Pro účely této práce však postačí uvažovat základní konfiguraci CKEditoru tak, jak je poskytována na oficiálních webových stránkách. Tam jsou k dispozici ke stažení předpřipravené tři balíčky, jež se liší množstvím zásuvných modulů, které jsou obsahují. Pro účely vývoje zde popisovaného pluginu i pro účely samotného popisu jsme vybrali nejmenší balíček *Basic Package*, který obsahuje 17 zásuvných modulů obstarávající základní formátování. V popisu uživatelského rozhraní pak bude uvažována webová stránka, na níž se bude nacházet pouze CKEditor v konfiguraci *Basic Package* s přidaným pluginem, který je předmětem této práce.

sem se mi hrozne nehodil ten pasiv.. ale - je to spatne? ne-ni? ja nevim popravde

zde nekde screenshot editoru

Práce v takto nakonfigurovaném editoru probíhá tak, že uživatel zadává text do editoru pomocí klasické klávesnice a vybírá si (případně nevybírá) doplnění, která jsou mu v průběhu nabízena. Doplnění jsou nabízena vždy, když na určitou dobu přestane vyvíjet aktivitu (pro účely testování se jako vhodně ukázalo být 300 ms), a když jsou pro danou kombinaci slov a písmen před pozicí kurzoru nalezena doplnění. Pokud nalezena nejsou, nabídka se nezobrazuje. Ve chvíli, kdy si uživatel některé doplnění z nabídky vybere, skript jej v závislosti na situaci vhodným způsobem doplní do editoru, přidá za nově doplněné slovo mezeru a posune na její místo kurzor. Pokud uživatel poté nevyvine žádnou další aktivitu po 300 ms, zobrazí se mu další

doplnění zvolené na základě předchozího slova zadaného (či vybraného) slova. V ideálním případě by tak mělo na základě prvního slova být možné doplnit určité standardní věty pouhým vybíráním vhodných predikcí.

tomu ale brání to nastavení, že filtrujeme kratky slova, bo nema smysl je nabizet

9.2 Zpracování textu v editoru

Aby mohla být serverovému skriptu odeslána data, na jejichž základě budou vyhledána možná doplnění, musí být na straně klienta zpracován text, který uživatel napsal do editoru. To probíhá v několika krocích, jejichž výsledkem je řetězec předem definovaného počtu posledních slov v editoru, který je vhodný k odeslání na server.

Všechny operace spojené s modifikacemi textu v editoru i prezentací nabídky predikcí prováděny pouze v případě aktivity uživatele. Touto aktivitou se myslí JavaScriptové události **keydown** a **keyup**, které reprezentují stisky kláves – konkrétně stisknutí klávesy (**keydown**) a její uvolnění (**keyup**).

JavaScriptové – jak se to píše, když je to adjektivum? mne je nějak proti srsti to napsat s malým j a velkým S xD

Prvním krokem je rozdělení obsahu editoru na jednotlivá slova. To zajišťuje funkce **sliceContent()**, jež přijímá text editoru ve formě řetězce (datový typ **String**). Text rozděluje postupně na řádky podle tagu **
, kterým končí v CKEditoru každý řádek, a dále zpracovává pouze poslední řádek. To sice znemožňuje používat predikci na jiném než posledním řádku, což ale nevádí, protože momentálně celkově plugin nepodporuje práci s predikcemi na jiných místech než na úplném konci vkládaného textu. To je jeden ze známých nedostatků, který bude rozebrán ve vyhodnocení. Následně funkce HTML tagy odstraní, nahradí nedělitelné mezery normálními a rozdělí zpracováváný řádek na jednotlivá slova. Jako datový typ pro uložení řetězce rozděleného na slova bylo zvoleno pole (Array**) pro velké množství operací, má v jazyce JavaScript připraveno. Další operace prováděné funkcí **sliceContent()** na výsledném poli jsou čistě technického rázu.

Poté, co má skript k dispozici slova z aktuálního (posledního) řádku v editoru, se v případě, že současné slovo u kurzoru má délku alespoň tři znaky, zjišťuje, zda se v editoru už nevyskytuje slovo, které začíná na řetězec shodný se současným slovem a má délku alespoň pět znaků. Pokud ano, přidá se do seznamu predikcí, který později bude uživateli nabídnut. Tento krok se provádí proto, že lze předpokládat, že pokud uživatel napsal jednou nějaké delší slovo a znovu začal psát slovo, které začíná stejnými znaky, bude chtít napsat téže slovo. Jde o funkcionalitu podobou té z textového procesoru LibreOffice Writer.

jak se spravne rika to, ze to jsou proste nepodstatny blbosti, kteryma spravuju ruzny divny chovani CKEditoru? xD

Po tomto kroku už přichází na řadu funkce **getSuggestions()**, která provádí AJAXové volání na server za účelem získání predikcí vytvořených z korpusových dat. Funkce **getSuggestions()** přijímá několik hodnot, a to pole se slovy z posledního řádku, počet slov, která mají být odeslána na server a dále callback na funkci **handleSuggestion()**, která zpracovává získaná doplnění.

Ve funkci **getSuggestions()** pak proběhne připravení řetězce se slovy, která mají být odeslána na server. To znamená, že funkce metodou **slice()** vyřízne z pole posledních N slov, kde N je počet slov odesílaných na server a výsledné pole N prvků spojí do řetězce s tím, že mezi jednotlivé prvky pole, tedy slova, vloží znak

+ (plus). Znak + byl zvolen proto, že slova jsou odesílána, jak již bylo popsáno v kapitole Návrh, metodou GET, tedy jako parametry adresy URL, a v rámci dat odesílaných metodou GET lze reprezentovat mezeru buď znakem + nebo řetězcem %20, přičemž tyto způsoby jsou v praxi rovnocenné.

Nyní funkce čeká předem nastavenou dobu, zda nenastane další aktivita uživatele, a v případě, že nenastane, odešle AJAXový požadavek na server. Tento požadavek má velice jednoduchou formu, jak již bylo uvedeno výše, jedná se pouze o zavolání URL a předání řetězce se slovy, jenž byl připraven výše uvedeným způsobem, formou požadavku GET.

V případě, že AJAXové volání na server uspělo (návratový kód 202 (Success)), zavolá se díky callbacku, který byl funkci `getSuggestions()` předán dříve, funkce `handleSuggestion()`. Pokud volání z jakéhokoli důvodu skončilo chybou (příkladem budiž nedostupný server, což způsobí, že volání skončí návratovým kódem 404 (Not Found)), vypíše se chyba do konzole a z hlediska uživatele se nic nestane.

Funkce `handleSuggestion()` přijímá jako argumenty mj. současné slovo pod kurzorem, jedno doplnění z existujícího textu v editoru a odpověď serveru. Odpověď serveru je řetězec znaků, který obsahuje slova oddělená od sebe znakem `<TAB>`.

Základním předpokladem při vývoji zde popisované aplikace je fakt, že tento systém bude využíván uživatelem, který má nějakou potíž při vkládání textu pomocí klasické QWERTY klávesnice. Proto návrh počítá s tím, že není smysluplné nabízet slova kratší než tři znaky, protože výběr takového slova ze seznamu nabízených predikcí vyžaduje přibližně stejný počet stisků kláves, jako napsat samotné slovo. Vzhledem k tomu, že úprava serverového skriptu tak, aby splňoval tento požadavek, by mohla ztížit jeho využití v jiné aplikaci, se filtrování slov provádí až na straně klienta. Proto funkce `handleSuggestion()` poté, co obdrží pravděpodobná doplnění současného slova v editoru, případně slova, která by mohla následovat, filtruje doplnění tak, aby mezi nimi byla pouze taková, která jsou delší, než předem zadaná délka (tedy čtyři znaky). Tím vzniká seznam slov, do něhož stačí doplnit případná doplnění, která byla nalezena v již existujícím textu v editoru, aby bylo možno jej prezentovat uživateli.

9.3 Zobrazení predikcí

Nabídka predikcí sestává ze dvou různých částí. První z nich je predikce (jíž může být celé slovo po mezeře, či část slova doplňující již zadanou část slova v editoru), která se zobrazuje méně výrazným typem písma topograficky ihned za zadávaným textem v hlavním editoru. Takové doplnění lze přijmout pouhým stiskem tabulátoru. Tento způsob doplnění je inspirován technologií Google Suggest, která funguje na podobném principu.

Pro tento způsob zobrazení predikce je využíváno tzv. stínového editoru, který je pomocí CSS umístěn přesně pod hlavní editor, v němž uživatel zadává text, a do něhož je pomocí JavaScriptové funkce `copyContent()` ve zde popisovaném zásuvném modulu kopírován text z hlavního editoru. Pro zobrazení predikce je pak využíváno toho, že text zkopírovaný z hlavního editoru má ve stínovém editoru identické

prostorové vlastnosti jako text hlavního editoru a lze na jeho konec snadno připojit aktuální predikci, která se tak zobrazuje uživateli fontem stínového editoru, který v případě zde popisované implementace má šedou barvu (předpokládá se, že text v hlavním editoru má černou barvu).

Vzhledem k tomu, že predikce nejsou vždy dokonalé nebo není možné jednoznačně rozhodnout, které slovo uživatel zamýšlí napsat, ukázalo se být nutným zobrazovat i alternativní predikce.

Tyto alternativní predikce jsou prezentovány pod pozicí kursoru ve formě seznamu. Pokud chce uživatel vyžít některou predikci zobrazenou v seznamu, stačí mu opětovně stisknout klávesu tabulátor, s jejíž pomocí lze v seznamu jednosměrně cyklovat mezi položkami. Aktuální položka se pak zároveň kopíruje do hlavního editoru, takže po dosažení požadované predikce uživatel stiskne klávesu mezerník a může pokračovat v psaní. Tato metoda volby byla navržena především s ohledem na původní cíl aplikace, tedy usnadnit psaní uživatelům, kteří z nějakého důvodu problém zadávat text na QWERTY klávesnici. Cílem tedy není zrychlení psaní, jako tomu bývá u implementací prediktivního textu například pro dotyková zařízení, ale co nejvíce snížit množství stisků různých kláves pro volby predikce.

Nabídka alternativních predikcí je zobrazována vždy pod kuresem, aby uživatel nebyl nucen dělit svou poroznost na různá místa obrazovky. O zobrazení nabídky v místě kursoru se stará funkce `showAlternatives()`, která je závislá na funkci `getSelectionCoords()`. Z pohledu problematiky implementace je zajímavá především funkce `getSelectionCoords()`, která pomocí zjišťování pozice aktuálního výběru textu získává pixelovou pozici kursoru, jež je nutná pro správné zobrazení alternativ. Implementace výběrů je velmi závislá na konkrétním prohlížeči, avšak lze obecně říci, že aktuální výběr vždy končí v místě, kde je právě umístěn kursor. S ohledem na tuto skutečnost a na to, že API moderních prohlížečů umožňuje získat pixelové pozice začátku a konce výběru lze pak pixelovou pozici výběru považovat za pixelovou pozici kursoru, na níž se má zobrazit nabídka alternativních doplnění.

Výběry mají v aplikaci ještě další způsob využití, a to přesunutí kursoru na korektní místo poté, co je vložena zvolená predikce. Je zřejmé, že kursor nemůže zůstat na původním místě, na němž byl před vložením predikce, protože pak by uživatel buď psal další text před vloženou predikci, nebo by musel manuálně přejít na konec vkládaného textu. Tento problém je sice snadno řešitelný přemístěním kursoru o délku predikce dále, ale v praxi se ukazuje, že existuje nezanedbatelné množství případů, kdy výběr není korektně umístěn v textu a tudíž ani pozice kursoru na jeho umístění závislá není správná. Je to způsobeno především odlišnou a nedokonalou implementací v různých prohlížečích, protože nejde o standardizovanou součást API prohlížečů. Zajistit tak například korektní umístění kursoru při vkládání predikce nikoliv na konec, ale doprostřed textu, se ukázalo být velice problematické, a proto od toho v rámci této práce bylo upuštěno.

nejsem si úplně jist, jak moc zabíhat do podrobností o selections a tehle věcech, protože jejich vysvětlení pro filozofy by mohlo být docela obtížné.. a vlastně pro všechny, protože je to dost silná věc

9.4 Vkládání predikcí

Ve verzi zásuvného modulu rozebírané touto prací jsou vybrané predikce do textu vkládány na úplný konec řetězce znaků v hlavním editoru. Úplným koncem je myšlen viditelných znaků, tedy vyjma HTML značek a konce řádku.

V případě vkládání celého slova, nikoliv doplnění zbytku již zadaného slova, je vložení predikce relativně triviální. Jde pouze o připojení dané predikce za mezeru na konec již existujícího řetězce znaků.

Ovšem v případě doplňování pouhé části slova jde, vzhledem k tomu, že serverový skript i v tomto případě vrací celá slova, nikoliv jejich příslušné části, o úkon, který obsahuje zásah do již existujícího textu. Pokud tedy uživatel napíše jako poslední slovo řetězec „p“ a předcházející slovo je „vážený“, navrácená slova jsou „paciente“, „pane“, etc. Je tedy zřejmé, že nelze zvolenou predikci (např. „paciente“) vložit přímo za existující text, ale je nutné nejdříve začátek slova, pro který je predikce určena, smazat, a pak až predikci vložit. Tento problém je řešen smazáním již napsané části slova z predikce, její zbytek je pak vložen za napsaný text. Do hlavního editoru se tedy nekládá celá predikce „paciente“, nýbrž pouze její zbývající část po odtržení již napsané části, tedy „aciente“.

Z hlediska plynulosti práce se tento způsob ukázal být vhodnější než mazání již vložené části slova z hlavního editoru a vkládání celé predikce na jeho místo, mimo jiné proto, že se pozice kursoru přitom mění pouze jednou, nikoliv dvakrát.

10 Vyhodnocení

Při testování hotového zásuvného modulu se projevilo několik problémů, jejichž obrysy byly naznačeny v předcházejících kapitolách.

tady by to chtělo nejake pojednani o tom, ze vlastne cilem bylo dosahnout $KSPC < 1$, coz jsem tam nikde nemel

Cíl práce, tedy vyvinout aplikaci, která by umožňovala zadávání textu bez nutnosti stisku všech kláves korespondujících s písmeny ve slovech zadávaného textu, byl splněn. Pokud uživatel chce zadat text, jehož slova existují v korpusu, z něhož jsou vybírány predikce, má možnost z těchto predikcí vybrat vhodně ty, které odpovídají jeho záměru, a snížit tak KSPC na hodnotu menší než jedna. Vzhledem k velikosti korpusu, z něhož jsou predikce vybírány, je rozumné předkládat, že takového výsledku lze dosáhnout téměř s libovolným textem v českém jazyce. Současná implementace navíc umožňuje snížit počet stisknutých kláves na počet znaků v textu také tím, že mezi predikce zařazuje již zadaná delší slova. Tato funkcionality může být užitečná například pro uživatele, kteří zadávají odborný text s větším množstvím dlouhých odborných termínů (dobrým příkladem budiž lékařské texty).

Dalším využitím tohoto zásuvného modulu může být případ, že text zadává uživatel, který si není jist správným psaním jednotlivých slov. Po zadání začátku slova mu jsou prezentovány varianty slova, které na dané pozici mohou být, a uživatel si z nich může vybrat, aniž by byl zběhlý v morfologii a syntaxi českého jazyka. K

tomuto bodu je však nutno podotknout, že korpus, jehož data jsou zdrojem k tvorbě predikcí, má za zdroj texty publikované na Internetu, které neprošly korekturami, a tudíž se u nich nelze spoléhat na gramatickou správnost. Pokud by tedy zde popisovaná aplikace měla být primárně určena uživatelům, jejichž rodným jazykem není čeština, bylo by nutné zdrojové texty zkontrolovat a zajistit tak jejich gramatickou správnost.

Co se problémů týče, hlavním z nich je fakt, že momentální implementace neumožňuje práci vprostřed těla textu, ale pouze na jeho konci. Není tak možné mít text, do jehož části chce uživatel vložit odstavec, ve kterém by využíval predikce textu, protože se způsob, jakým je momentálně algoritmus vkládání navržen, umožňuje pouze na úplném konci textu. Zde je tedy značný prostor pro zlepšení, a to hlavně v případě, že selepší implementace výběrů textu v prohlížečích.

tady by bylo na miste zmínt naprostou neschopnost podporu formatování textu, ale to až pokud zjistíme, že to nejsme schopni spravit.. stejně jako to vrácení kursoru na správné místo, pokud má text víc jak jeden odstavec.. bylo by docela trapné, kdybychom tohle tam museli nějak vysvětlovat xD (teda ja, lol)

Závěr

Zdroje